

בע"ח (קריות) 23351-05-15 - ש מ נ' מדינת ישראל

בע"ח (קריות) 23351-05-15 - ש מ נ' מדינת ישראל שלום קריות

בע"ח (קריות) 23351-05-15

ש מ

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

[04.08.2015]

כבוד השופט יוסי טורס

החלטה

1. לפני בקשה לקבלת חומר חקירה במסגרת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב - 1982 (להלן - "חוק"). עתירת המבקש היא לקבלת תיקו הרפואי-פסיכיאטרי של המתלון.
2. המבקש עומד לדין בעבירה של פציעה, לפי סעיף 334+335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "חוק העונשין"). בהתאם לעובדות כתב האישום ביום 29.9.13 פצע המבקש את המתלון באופן שהיכה בראשו באמצעות פטיש ברזל. עקב כך נגרמו למתלון שני חתכים בקרקפת (בעניין זה אעיר כי כתב האישום מציין כי חתכים אלו מהווים "חבלה של ממש" מונח הרלוונטי לעבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין ונראה כי הכוונה הייתה לפציעה - מונח הרלוונטי לעבירה שיוחסה בכתב האישום ולמהות החבלה שנגרמה. בעניין זה ראה ע"פ 48/12 מדינת ישראל נ' אריה בלקוול (5.8.12)).
3. הבקשה שהוגשה לאקונית ואינה מפרטת את הנימוקים העומדים בבסיסה זולת תמיהה מדוע המאשימה "בחרה שלא לקבל את תיקו הרפואי של המתלון מבית החולים טירת הכרמל". נטען כי בנסיבות העניין לנושא זה "חשיבות מכרעת לעצם קרות האירוע ותיאורו על ידי המתלון".
4. בדיון טען ב"כ המבקש כי המתלון והמבקש התגוררו בדירה שמיועדת לשלב בעלי מוגבלויות בקהילה, שכן שניהם סובלים מלקויות. לשיטת הסנגור ראוי להעביר את החומר הרפואי בעניינו של המתלון בשלב מוקדם ועוד טרם תחילת שלב ההוכחות על מנת לקבל תמונה ברורה ביחס לשאלה "מי יכול לחקור את המתלון" שכן מדובר במתלון שסובל ממחלת נפש מסוג סכיזופרניה פרנואידית.
5. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי אין בידי המשיבה את החומר המבוקש. נטען כי העברתו לידי ההגנה תגרום לפגיעה בלתי מידתית בפרטיותו של המתלון. לחלופין נטען כי דרך המלך היא העברת החומר לעיונו של בית המשפט טרם החלטה בנושא.

דין והכרעה

6. מחומר החקירה עולה כי המתלון סובל מהפרעה סכיזו- אפקטיבית והייתה קיימת ידידות בינו לבין המבקש עד שחל קרע ביחסים שהסלים באירוע מושא כתב האישום. המבקש סובל אף הוא מקשיים והוא מאובחן כסובל מתסמונת אספרגר (ברמה גבוהה). המתלון נשאל באשר למחלה ממנה הוא סובל והפנה את החוקרים לרופאו (ד"ר טל). הרופא סרב למסור פרטים בטלפון, אך המתלון המציא לחוקרים מסמך עדכני (מיום 8.10.13) בו מציין ד"ר טל כי הוא "בהכרה מלאה. התמצאות תקינה בכל המובנים... אפקט תואם לסיטואציה. לא מגלה הפרעות במהלך ותוכן החשיבה. אין הפרעות בפרספציה. קימת תובנה למצבו הנפשי". עוד צוין כי לא נתגלו מחשבות שווא או הפרעות בתפיסה.

המבקש אינו מסתפק בחומר רפואי זה ועותר לקבל לידיו את כל תיקו הרפואי-פסיכיאטרי של המתלון.
7. המונח חומר חקירה לא הוגדר בסעיף 74 לחסד"פ, אך עם השנים נתחמו היטב גבולותיו על ידי בתי המשפט. לא ראיתי להרחיב בנושא שכן כפי שנקבע בבש"פ 5545/13 מדינת ישראל נ' שימשילשווילי שלוה (15.8.13) "לא כל אימת שבית המשפט נדרש לסוגיה של עיון וגילוי חומר חקירה במסגרת סעיף 74 לחסד"פ, יש טעם לחזור ולהידרש לתילי ההלכות שנערמו במהלך השנים בנושא זה. לכן, אקצר בדברים ואומר כי הרציונל שבבסיס הגילוי הוא חקר האמת וזכות הנאשם להליך הוגן. השלב הראשון בבחינת בקשה במסגרת סעיף 74 הוא בחינת הרלבנטיות של החומר לאישום על פי פוטנציאל ההגנה של הנאשם, מבחן המתפרש על דרך ההרחבה ... מבחן הפורש מצודתו אף על הפריפריה של האישום..."

8. המבחן מבטא את זכותו של הנאשם להליך הוגן, אשר מיושם הלכה למעשה ביכולתו לנהל את הגנתו כראוי ולקבל לצורך כך את כל חומר החקירה הרלוונטי. המבחן לאורו יקבע אם חומר מסוים אכן יכול לסייע בהגנתו של נאשם אינו מדקדק עם נאשם. הוא כולל גם חומר פריפריאלי ויוצא מנקודת הנחה לפיה "אין חקירתבונתסניגורמוכשר, ואין לנחשכיצדהיהיכוללנצלאתהחומר הנמצאלפניו" (ע"פ

35/50 מלכהניהויעץ המשפטי"דד' 433,). עם זאת, אין לראות באמור לעיל הכרה בזכותו של נאשם "למסע דיג" במסגרתו יתקבלו חומרים שהרלוונטיות שלהם לאישום רחוקה מאוד. כמו כן, בצד זכותו של הנאשם להליך הוגן, יש לתת את הדעת לזכותם של צדדים שלישיים לפרטיות, עת מתבקשת הכרעה המעמדת שתי זכויות אלו.

9. בעניינו מדובר בחומרים רפואיים פסיכיאטריים, אשר חל עליהם חיסיון רפואי לפי סעיף 49 לפקודת הראיות [נוסח חדש], של"א-1971. בעניין זה נקבע כי "השאלה אם חומר רפואי או פסיכיאטרי או כל חומר אחר הנוגע למצבו הנפשי, לאישיותו או לעברו של עד, הוא חומר רלוונטי להליכים ומטעם זה גם להגנת הנאשם, היא שאלה התלויה במהות החומר, בהקשרו, ביחס שבינו לבין הארוע הנדון ובנתוני המיוחדים של כל מקרה. אין זה מובן מאליו כי כל חומר רפואי או פסיכיאטרי הנוגע לעד, למתלונן או למתלוננת במשפט אכן רלוונטי לעניין הנדון בבית המשפט. ככלל, אם מדובר בחומר שעל פניו יש לו רלוונטיות לעניין הנדון, או שהוא משמעותי כיוון שעשוי הוא להשפיע על קביעת מהימנותו של עד או על הכרעה בעניין כושרו של העד להעיד, הרי בדרך כלל הוא יהווה 'חומר חקירה'". (בש"פ 5400/01 פלוני נ' מדינת ישראל (5.8.01)).

10. מעיון בחומר הראיות עולה שהחוקרים פעלו לקבלת תמונה ברורה על אודות מצבו הנפשי של המתלונן בכלל ובמועד הרלוונטי. מכתבו של ד"ר טל מבטא היטב את מצבו של המתלונן בהקשר של יכולתו (הלכאורית) למסור עדות. מעיון בחומר הראיות הגולמי שהונח לפני, עולה כי המחלוקת (בשלב זה) הנה אם המבקש פעל מתוך הגנה עצמית, אם לאו, ולא על עצם קרות האירוע. בנתונים אלה, כוחו הראייתי של התיק הרפואי ותרומתו להגנת המבקש אינה ממשית, בשים לב למסמך הרפואי המצוי בחומר החקירה וטיבה של המחלוקת. הסנגור לא פירט את קו ההגנה ולא הסביר מדוע קיימת חשיבות לתיק הרפואי במלואו, מעבר למסמך הרפואי המסכם המצוי בתיק. כל שפירט הוא שלוש "חשיבות מכרעת לעצם קרות האירוע ותיאורו על ידי המתלונן". ראינו שהמבקש אינו חולק על קרות האירוע ומכאן שאין ממש בטיעון זה. ביחס לאופן תיאורו על ידי המתלונן, לא שוכנעתי בדבר חשיבות החומר להגנת המבקש, המצדיקה פגיעה ממשית בפרטיות המתלונן. אדגיש כי מסקנה זו נכונה לשלב זה של הדיון במסגרתו לא פורט בפני קו ההגנה ולא הוסבר כיצד יסייע החומר למבקש. אפשר שלאחר חקירת המתלונן ויתר העדים, יסבור השופט הדן בתיק שקיימת חשיבות להעמיד לרשות ההגנה את מלוא החומר הרפואי הקשור במחלתו של המתלונן וההגנה תוכל לעתור לכך במסגרת סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי. ואולם לעת הזו לא שוכנעתי כי מדובר בחומר רלוונטי המצדיק פגיעה בפרטיות המתלונן שהרי "הכלל הוא, כי ככל שגדלה האפשרות כי החומר המבוקש יסייע להגנתו של הנאשם, כך יינתן משקל פחות לחשש מפני פגיעה בפרטיותם של צדדים שלישיים; וכן להיפך, ככל שהפגיעה בפרטיות היא חריפה יותר, כך יידרש הנאשם להראות כי החומר המבוקש הוא חיוני לצרכי הגנתו" (בש"פ 5190/14 חלף אבו גאנם נ' מדינת ישראל (26.8.14)) (ולא התעלמתי מווייתורו בחקירתו על החיסיון כלפי המשטרה).

11. סיכומי של דבר, לא שוכנעתי שמדובר בחומר חקירה רלוונטי (לעת הזו) המצדיק פגיעה בפרטיות המתלונן. לאור כך והיות שמדובר בחומר שחל עליו חיסיון רפואי והוא אינו מצוי בידי המאשימה, ראוי להסיט את שלב הדיון בנושא לתיק העיקרי במסגרת סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, והכל ככל שהשופט הדן בתיק העיקרי יראה לנכון להורות כך (לעדיפותו של מסלול זה במצבים דומים ראה בש"פ 5190/14 חלף אבו גאנם נ' מדינת ישראל (26.8.14); בש"פ 8252/13 שיינר נ' מדינת ישראל (23.1.14) ובש"פ 3772/1 פלוני נ' מדינת ישראל (10.6.13)).

12. סיכומי של דבר, בכפוף לאמור בסעיף 11, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ט אב תשע"ה, 04 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.